

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvy Šiškeové a soudců Tomáše Kocourka a Evy Šonkové v právní věci žalobce: **V. H. N.**, zast. Mgr. Markem Eichlerem, advokátem se sídlem Nekázanka 888/20, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 7. 2025, č. j. OAM-508/ZA-ZA11-HA06-2025, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 10. 2025, č. j. 1 Az 17/2025-34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce v roce 2023 přicestoval do Evropy. Nejprve pobýval v Maďarsku a poté se přesunul do České republiky, kde požádal o udělení mezinárodní ochrany. Svou žádost odůvodnil potřebou vydělat finanční prostředky na splacení dluhu, který má ve Vietnamu. Žalovaný žádost zamítl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, protože ji žalobce odůvodnil jen ekonomickými důvody. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce bránil u Městského soudu v Praze, který žalobu zamítl.

[2] Žalobce (dále „stěžovatel“) v kasační stížnosti namítl, že napadený rozsudek je nezákonný a také nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Městský soud totiž pouze převzal argumentaci žalovaného a nevypořádal se s žalobními námitkami.

[3] Kasační stížnost je podle stěžovatele přijatelná, neboť se městský soud odklonil od judikatury k otázce zjevné nedůvodnosti žádosti. V posuzované věci nebyla zjevná nedůvodnost žádosti zřejmá již od počátku, neboť stěžovatel uvedl, že je v ohrožení života ze strany svých věřitelů, pokud dluhy nesplatí. Jeho důvody pro udělení mezinárodní ochrany tak nebyly čistě ekonomické. Žalovaný měl meritorně zkoumat, zda stěžovateli nehrozí při návratu do země původu závažná újma. Stěžovatel se odvolal na blíže nespecifikovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu (NSS), která se zabývá

„třístupňovým testem“ přípustnosti vyhodnocení žádosti jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 1 písm. h) zákona o azylu [stěžovatel má zřejmě na mysli důvod podle písm. g) – pozn. NSS]. Pokud se žalovaný rozhodl posoudit žádost jako zjevně nedůvodnou, měl alespoň v minimálním rozsahu vypořádat důvody, jež stěžovatel uváděl v pohovoru.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se stěžovatelovou žádostí zabýval dostatečně podrobně, jasně a v souladu s právem. Dluhy vůči soukromým osobám nejsou azylově relevantním důvodem. Stěžovatel se může dovolat ochrany u vietnamských státních orgánů. Během pohovoru nadto stěžovatel žádné další relevantní skutečnosti nesdělil, proto žalovaný trvá na zákonnosti svého rozhodnutí.

[5] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná. Ve věcech, v nichž před krajským (městským) soudem rozhodoval specializovaný samosoudce [§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“)], se NSS zabývá též otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud ji odmítne jako nepřijatelnou (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11 a 12).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] NSS považuje napadený rozsudek za řádně a srozumitelně odůvodněný. Městský soud po rekapitulaci okolností případu vysvětlil, proč podle něj není důvodná námitka, že se žalovaný odchýlil od své praxe a nedostatečně zjistil skutkový stav (body 26-29). Dále objasnil výklad § 16 zákona o azylu (bod 30), odkázal na judikaturu NSS k vietnamským dlužníkům (bod 31), a shrnul, proč žalovaný správně žádost zamítl (body 32-33). Rozsudek městského soudu splňuje judikurní nároky na přezkoumatelné posouzení věci a vypořádání žalobních námitek (rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS, nebo usnesení rozšířeného senátu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, č. 3668/2018 Sb. NSS, bod 29).

[8] Jádrem stěžovatelovy kasační stížnosti je obava z věřitelů v případě návratu do země původu. Žalovaný podle stěžovatele neměl vyhodnotit jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou, protože nebyla podána pouze z ekonomických důvodů. Proto se jí měl žalovaný zabývat věcně.

[9] Městský soud v bodě 26 svého rozsudku s odkazem na judikaturu připomněl, že primárním zdrojem informací podstatných pro udělení mezinárodní ochrany je žadatel (usnesení NSS ze dne 20. 6. 2013, č. j. 9 Azs 1/2013-38, či ze dne 11. 12. 2015, č. j. 5 Azs 134/2014-48, dále např. rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003-41, nebo usnesení NSS ze dne 17. 9. 2025, č. j. 2 Azs 143/2025-41). Správní orgán zjišťuje skutkový stav věci v rozsahu možných důvodů pro udělení mezinárodní ochrany, jež vycházejí právě ze žadatelovy výpovědi poskytnuté v průběhu řízení. Žalovanému nepřisluší domýšlet právně relevantní důvody pro udělení azylu žadatelem neuplatněné a posléze k nim činit skutková zjištění (rozsudek NSS č. j. 5 Azs 22/2003-41).

[10] Městský soud dále vysvětlil, že stěžovatel netvrdil skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování, a zároveň uvedl pouze důvody ekonomické. Žalovaný

pokračování

se stěžovatele při pohovoru dotazoval na jeho situaci a potíže v zemi původu a poskytl mu opakovaně možnost cokoli k výpovědi doplnit. Obával-li se tedy stěžovatel závažné újmy ze strany konkrétních osob v zemi původu, měl ji uvést v řízení, nikoli až v žalobě (obdobně usnesení NSS ze dne 20. 9. 2024, č. j. 5 Azs 152/2024-31). Při pohovoru se žalovaným však stěžovatel výslovně uvedl, že problémy s věřiteli ani se státními orgány ve Vietnamu neměl, a že o mezinárodní ochranu žádá, protože chce v České republice vydělat peníze na úhradu svých dluhů v zemi původu. Městský soud k tomu poznamenal, že v takovém případě se žalovaný nemusel touto skutečností blíže věcně zabývat, a žádost tak správně vyhodnotil jako zjevně nedůvodnou.

[11] Nic na tom nezměnil ani stěžovatelův odkaz v žalobě na judikaturu NSS, která dovodila, že i v případě naplnění třístupňového testu podle písm. g) je správní orgán povinen zkoumat případnou závažnou újmu při návratu do země původu. V bodě 30 napadeného rozsudku městský soud vysvětlil, že žalobce se odkazoval na judikaturu k jinému důvodu zjevné nedůvodnosti, která neovlivňuje jasný výklad § 16 odst. 1 písm. a) – uvedení pouze ekonomických důvodů. Námitku proto vyhodnotil jako mimoběžnou, nesrozumitelnou, a navíc neaktuální z důvodu novelizace daného ustanovení. Na tyto výtky však stěžovatel v kasační stížnosti věcně nereagoval a pouze převzal svou žalobní argumentaci. Kasační námitka, která v podstatě jen opakuje žalobní tvrzení a alespoň v minimální míře nereaguje na argumentaci krajského (městského) soudu, nepředstavuje důvod podle § 103 s. ř. s., a je proto nepřijatelná ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s (rozsudek NSS ze dne 28. 6. 2023, č. j. 8 As 60/2022-57, bod 18).

[12] NSS uzavírá, že městský soud reagoval na stěžovatelovu žalobní argumentaci způsobem odpovídajícím judikatuře kasačního soudu. K tomu dodává, že i pokud by žalovaný posoudil stěžovatelovu žádost věcně, nelze ekonomické důvody samy o sobě považovat za hrozbu pronásledování či vážné újmy ve smyslu zákona o azylu. Kasační soud se opakovaně zabýval situací vietnamských dlužníků, kteří potřebovali v České republice vydělat peněžní prostředky na úhradu dluhů; někteří z nich výslovně uváděli též obavy z věřitelů a lichvářů. NSS jejich kasační stížnosti odmítl pro nepřijatelnost (usnesení ze dne 6. 1. 2022, č. j. 5 Azs 61/2020-30, ze dne 25. 9. 2023, č. j. 5 Azs 99/2023-31, ze dne 19. 10. 2023, č. j. 10 Azs 219/2023-32, ze dne 24. 7. 2024, č. j. 1 Azs 136/2024-26, ze dne 19. 2. 2024, č. j. 10 Azs 291/2023-39, ze dne 28. 3. 2024, č. j. 2 Azs 305/2023-32, ze dne 20. 9. 2024 č. j. 5 Azs 152/2024-31, ze dne 27. 6. 2025 č. j. 5 Azs 50/2025-28, nebo již zmiňované usnesení č. j. 2 Azs 143/2025-41).

[13] Z napadeného rozsudku je podle kasačního soudu patrné, že městský soud vyšel z přílehlavé judikatury a jeho závěry jsou s ní v souladu. Městský soud vypořádal všechny žalobní body a nedopustil se zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do stěžovatelova hmotněprávního postavení. NSS tedy odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s).

[14] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Neúspěšný stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. ledna 2026

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu